

Arrest

**nr. 65 113 van 26 juli 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. SCHOUTEN loco advocaat E. DELVAUX en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1., X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 juni 2009 en heeft zich op 3 juli 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 25 september 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 6 juli 2010.

1.3. Op 14 april 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 april 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Afghanistan, meerbepaald uit het dorp Ghazimard, district Khuram Wa Sarbagh, in de provincie Samangan. U verklaarde dat uw vader ooit na een conflict werd gedood door O.(...) K.(...), een machtige commandant in uw regio die banden zou hebben met de Afghaanse overheid. U zou in de periode voor uw vertrek uit Afghanistan ook problemen hebben gekend met die persoon. O.(...) K.(...) zou u meermaals hebben geslagen en hebben mishandeld in het dorp. Hij zou u hebben aangemaand de regio te verlaten uit vrees dat u ooit wraak zou nemen voor de dood van uw vader. Uw moeder zou dan een smokkelaar hebben gecontacteerd en u verliet in het begin van het jaar 1387 (Westerse kalender: lente 2008) Afghanistan. U reisde illegaal via Iran en Turkije naar Griekenland. Op 24 november 2008 werden in Griekenland uw vingerafdrukken genomen. U werd vanuit Griekenland echter naar Turkije teruggestuurd. Vanuit Turkije werd u naar Iran teruggestuurd en vanuit Iran werd u uiteindelijk weer naar Afghanistan teruggestuurd. U kwam terecht in de grensstad Nimroz waar u opnieuw contact opnam met de smokkelaar die u dan opnieuw naar Europa stuurde. In een maand tijd en eveneens illegaal, reisde u dan van Afghanistan naar België waar u op 3 juli 2009 asiel aanvraag. Ter staving van uw asielaanvraag legde u een ingescande kopie neer van de identiteitsbewijzen ("taskara") van uzelf en van uw vader.

B. Motivering

Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. In casu dient echter, na een grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag, te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken. Dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst moet opgemerkt dat het door u aangehaalde conflict met O.(...) K.(...) vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, zijnde een vrees voor vervolging omwille van uw religie, etnische origine, politieke overtuiging, nationaliteit of het behoren tot een sociale groep. U kon de oorzaak van de door u geschetste problematiek niet precies omschrijven, maar u verwees (vaag) naar "gronden en een graanmolen" als zijnde de oorzaak van het conflict destijds, tussen uw vader en O.(...) K.(...) (zie gehoorverslag CGVS p.15). Het betreft in dat geval louter een grondconflict en een interpersoonlijk conflict ontstaan vanuit winstbejag. Ook de daaruit volgende problemen tussen uzelf en deze persoon O.(...) K.(...) kunnen evenmin onder het Vluchtelingenverdrag ressorteren. Immers het betreffen hier louter criminele, en dus gemeenrechtelijke feiten, die geen uitstaans hebben met één van de vijf hierboven vermelde criteria.

Evenmin zijn er redenen om u, op basis van de door u aangehaalde vluchtmotieven, de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U hebt immers niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst.

Immers, omwille van onderstaande redenen zijn er ook twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Het CGVS merkt op dat uw verklaringen over de reden van uw vertrek vaag en stereotiep zijn waardoor de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden conflict wordt ondermijnd. Zo slaagde u er op geen enkel ogenblik in om in uw eigen woorden omstandig het conflict tussen uw vader en O.(...) K.(...), toch dé reden van uw vertrek uit uw land van herkomst, toe te lichten (zie gehoorverslag CGVS p.15 en 16). U verwees slechts vaag naar "gronden en een graanmolen", zonder meer verduidelijking. Zo verklaarde u dat O.(...) K.(...) een commandant is en in die hoedanigheid met de overheid is verbonden. Echter kon u niet zeggen of hij in het Afghaanse leger diende of dat hij bij de Afghaanse politie was. U gaf aan dat hij in een stad werkte, maar u wist niet dewelke. Evenmin wist u aan welke politieke formatie/groepering hij in Afghanistan was verbonden (zie gehoorverslag CGVS p.14). Zo wist u ook niet of uw vader onder het regime van de Taliban of later pas werd gedood, hetgeen ongeloofwaardig is voor zulk een ingrijpende gebeurtenis (zie gehoorverslag CGVS p.14). Zo was u niet doorleefd in uw antwoorden op de vragen naar de problemen die u met deze persoon zou hebben gekend. Het CGVS diende zich steeds opnieuw te informeren omdat de door u geformuleerde antwoorden op de vragen telkenmale beperkt en onvolledig waren en niet toelieten de precieze toedracht van het gebeurde te achterhalen. Gezien u, na de dood van uw vader, als oudste zoon én oudste mannelijke familielid in het gezin overbleef, kan toch redelijkerwijze worden verwacht

dat u beter over deze zaken op de hoogte zou zijn geweest. Te meer u verklaart dat u zelf werd aangepakt door de vijand van uw vader wat laat veronderstellen dat u op die manier toch ook bepaalde informatie moet hebben gekregen over wat er vroeger moet zijn gebeurd. Zo is het daarbij ook weinig geloofwaardig dat uw moeder zonder enige tussenkomst van andere mannelijke familieleden én zonder uw medeweten een smokkelaar zou hebben gecontacteerd om uw reis naar Europa te regelen, inclusief de betaling (zie gehoorverslag CGVS p.17).

Zowel uw voogd als uw advocaat stelden ten aanzien van het CGVS dat een onderzoek diende te worden ingesteld naar O.(...) K.(...) om aldus uw asielrelaas te verifiëren. Het CGVS merkt daarbij vooreerst op dat - zelfs indien deze persoon bestaat wat niet wordt betwist - dit nog geen bewijs levert van uw beweerde problemen met deze man. Bovendien, zoals hierboven aangegeven, zijn uw verklaringen weinig coherent noch gedetailleerd waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas wordt ondermijnd. Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat u zelf geen enkel document of ander begin van bewijs aanbrengt dat het bestaan van deze persoon of het beweerde conflict kan bevestigen (zie gehoorverslag CGVS). In eerste instantie kan van een asielzoeker toch verwacht worden dat deze persoon tracht om zijn asielrelaas zo goed als mogelijk te staven aan de hand van documenten of een ander begin van bewijs. U was wel in staat om via verschillende andere personen een ingescande kopie van uw identiteitskaart en van die van uw vader te bekomen, maar documenten ter staving van uw relaas of van de beruchte O.(...) K.(...), uw dorpsgenoot, voegde u niet toe.

Zoals aangestipt bent u verder ook nog in het bezit van een ingescande kopie van het identiteitsbewijs ("taskara") van uzelf en van uw vader. Deze documenten, die uw persoonsgegevens aantonen, die hier niet ter discussie staan, vermogen bovenstaande appreciatie niet te wijzigen.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan wordt de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan dient in uw geval de veiligheidssituatie in de provincie Samangan te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie SRB "Afghanistan"-Veiligheidssituatie in het noorden van Afghanistan: Badakhshan, Thakar, Baghlan, Kunduz, Samangan, Balkh, Sar-e Pul, Jowzjan, Faryab" dd. 23 augustus 2010, updated 20 januari 2011) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld.

De VN Veiligheidsraad stelde in juni 2010 dat de veiligheidssituatie in het noorden relatief stabiel bleef in vergelijking met de andere regio's in Afghanistan; dit ondanks de verhoogde activiteit van de opstandelingen. Geweld gerelateerd aan criminaliteit is nog steeds de belangrijkste veiligheidszorg. In 2010 is er sprake geweest van geïsoleerde, gecoördineerde activiteiten van opstandelingen. UNAMA stelde medio 2010 wel vast dat de voorheen stabiele regio van het noordoosten een scherpe toename van AGE activiteiten kende met een sterke stijging van het aantal burgerslachtoffers tot gevolg.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de provincie Samangan beschouwd kan worden als een provincie met een laag risico. De veiligheidssituatie wordt er als stabiel beschouwd en in de bestaande rapporteringen wordt er geen melding gemaakt van noemenswaardige incidenten.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt er ook rekening gehouden met het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010. De graad van conflict-gerelateerd geweld en de eraan verbonden risico's voor Afghaanse burgers werd door het UNHCR onderzocht aan de hand van verschillende cumulatieve indicatoren. Het UNHCR beoordeelt de veiligheidssituatie in het licht van volgende indicatoren: (i) de verslechterde veiligheidssituatie in bepaalde delen van Afghanistan; (ii) de toename van het aantal burgerslachtoffers; en (iii) de belangrijke bevolkingsverplaatsingen. Rekening houdend met die indicatoren besluit het UNHCR dat de situatie in de provincies Helmand, Kandahar, Kunar en delen van Ghazni en Khost gekenmerkt wordt als een situatie van veralgemeend geweld. Volgens het UNHCR hebben Afghaanse asielzoekers uit bovenvermelde regio's mogelijks nood aan internationale bescherming. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook

geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Samangan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de provincie Samangan, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien bovenvermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio waarvan u afkomstig bent actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), alsmede de uitvoeringsbesluiten van de wet van 15 december 1980, voert verzoeker aan dat hij in zijn land van herkomst vervolging vreesde en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorbij gaat aan de speciale context van Afghanistan. Verzoeker betoogt dat de daden van cdt O.K. het privaatrechtelijk en crimineel niveau overstijgen nu verzoeker geen gebruik kon maken van een werkend gerechtelijk apparaat om bescherming te vragen tegen het wederrechtelijk optreden van een invloedrijk individu. Hij wijst er ook op dat er geen binnenlands vluchtalternatief aanwezig is voor hem. Voorts laat hij gelden dat de interviewer niet had doorgevraagd over het conflict tussen O.K. en zijn vader aangezien hij gemakkelijk kan omschrijven waar de gronden en de huizen, de molen en de rivier, waarover het conflict is ontstaan gelegen zijn. Verzoeker vervolgt dat hij 5 jaar oud was toen zijn vader werd gedood en hij 15 jaar was toen zijn moeder hem wegstuurde, en hij deels onwetend is van de problemen omdat zijn moeder hem niet alles verteld had vermits zij vreesde voor wraakgevoelens bij haar enige zoon en de complicaties ten gevolge hiervan. Volgens verzoeker hield cdt O.K. eveneens rekening met een mogelijke wraak waardoor hij hem het land uit wilde. Het asielrelaas is logisch en consistent en wordt ondersteund door twee documenten, namelijk een verklaring van de dorpsoudsten en een schoolattest, aldus verzoeker. Wat de subsidiaire bescherming betreft wijst verzoeker er op dat de informatie van CEDOCA niet werd opgestuurd niettegenstaande hij het administratief opvroeg zodat hij het niet kan controleren. Verzoeker verwijst naar het ANSO-rapport van 16-31 maart 2011 en maakt voorbehoud om verdere informatie over de veiligheidssituatie in Samangan bij te brengen. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal in zijn beleidsnota zelf stelt dat Afghaanse niet-begeleide jongeren tot een bijzonder kwetsbare groep behoren, zodat hij aldus de nodige voorzichtigheid aan de dag had moeten leggen bij de beoordeling van dit dossier.

2.2. De Raad ziet niet in op welke wijze de artikelen 48, 48/2, 49, 49/2 en 52 van de vreemdelingenwet zouden geschonden zijn. De artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet bepalen dat de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die daartoe worden gesteld door de internationale overeenkomsten die België binden en voldoen aan de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, als vluchteling of als persoon die voor de subsidiaire bescherming in aanmerking komt, kan worden erkend. Dit zijn echter algemeen geformuleerde artikelen, die het recht op asiel voor bepaalde personen omschrijven doch geenszins een automatisme inhouden voor personen die zich op de vluchtelingenconventie beroepen om asiel te verkrijgen. Ook de schending van de artikelen 49 en 49/2 van de vreemdelingenwet kunnen niet dienstig worden aangevoerd aangezien deze bepalingen enkel betrekking hebben op de

verblijfsrechtelijke toestand van erkende vluchtelingen/personen aan wie de subsidiaire bescherming is toegekend in het Rijk en derhalve niet op verzoeker van toepassing, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

De Raad ziet evenmin in hoe artikel 52 van de vreemdelingenwet zou kunnen geschonden zijn, daar de bestreden beslissingen niet werden genomen op basis van dit artikel maar wel op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat aan de Commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om verzoekers de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te weigeren of toe te kennen.

Omtrent de aangevoerde schending van de algemene motiveringsplicht, vervat in de wet van 29 juli 1991, alsook de specifieke motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet, moet worden opgemerkt dat die motiveringsverplichting tot doel heeft, ten opzichte van diegene die bij een bestuurshandeling betrokken is, een zodanig inzicht te verschaffen in de motieven van de beslissing dat hij/zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht verschaft. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing wel degelijk kent en bovendien in het middel aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt. Hierdoor is het doel van de uitdrukkelijke motivering in casu bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) het aangehaalde conflict met O.K. vreemd is aan de criteria vermeld in de Vluchtelingenconventie, (ii) hij de oorzaak van de door hem geschetste problematiek niet precies kon omschrijven maar vaag verwees naar "gronden en een graanmolen" als zijnde de oorzaak van het conflict destijds tussen zijn vader en O.K., (iii) ook de daaruit volgende problemen tussen hemzelf en deze persoon O.K. niet kunnen ressorteren onder het Vluchtelingenverdrag omdat het hier louter criminele, en dus gemeenrechtelijke feiten zijn, die geen uitstaans hebben met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, (iv) er evenmin redenen zijn om hem op basis van de aangehaalde vluchtmotieven de subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet omdat er ook twijfels zijn gerezen omtrent de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, zoals wordt toegelicht, (v) en uit de analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de provincie Samangan beschouwd kan worden als een provincie met een laag risico en in de bestaande rapporteringen er geen melding wordt gemaakt van noemenswaardige incidenten.

2.4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.5. In de mate verzoeker laat gelden dat tijdens het gehoor niet werd doorgevraagd over het conflict tussen zijn vader en commandant O.K. en dat hij immers gemakkelijk kan omschrijven waar de gronden en huizen, de molen en de rivier gelegen zijn waarover het conflict is ontstaan, leest de Raad in het gehoorverslag de volgende vragen en antwoorden met betrekking tot de problemen van verzoekers vader en commandant O.K.: *"Kan u vertellen wat die problemen waren? Omdat ik al zei, de commandant die me mishandeld had, dat was de reden dat moeder me niet wilde laten blijven en naar school gaan. Wie was die commandant? O.K. Kan u iets vertellen over die man? Is een commandant. Een commandant van wat? Lokale commandant van de regio van het dorp, is een vroegere commandant. Heeft die man nog een officiële functie in Afghanistan? Ja, hij gebruikt overheidsvoertuigen. Wat is zijn functie als commandant? Ik weet niet, hij is niet in ons dorp. Zijn huis is daar en zijn poorten. Maar hij werkt elders. Als hij naar dorp komt, zijn er soldaten bij en overheidsvoertuigen. Werkt hij voor leger of politie? Werkt hij in provincie of districtshoofdstad? Niet in het district, werkt in een stad, ik weet niet welke stad. Is die gelinkt aan een partij in Afghanistan? Dat weet ik niet. U zei dat hij vroeger commandant was, wat voor commandant dan? Een regionale commandant hoe kan dat anders. Heeft die man ooit met de Taliban gewerkt? Dat weet ik niet. Vocht hij tegen de taliban? Dat weet ik niet. Is man gehuwd? Ja. Heeft hij kinderen? In ons dorp. Is hij tadjiek.*

Jawel. Wat voor problemen had u met hem? Problemen waren van voordien, die had ook mijn vader gedood. Waarom had die uw vader gedood? Ik weet niet waarom. Ik denk omwille van de landen die hij had en de graanmolen. Omdat die molen nu bij de commandant is. Die was eigendom van vader. Wat voor dispuut was er over de gronden? Dat weet ik niet, ik was jong.(...)" (gehoorverslag, adm. doss., stuk 8, p. 14-15; eigen onderlijning)

De Raad stelt derhalve vast dat tijdens het gehoor verschillende keren werd gepeild naar de problemen van verzoeker en dat hij meerdere keren in de gelegenheid werd gesteld om toelichting te verschaffen over de problemen die zijn vader zou hebben gehad met O.K. , waarbij verzoeker zelfs uitdrukkelijk stelt dat hij niet weet waarom zijn vader werd gedood en hij "denkt" dat het gaat om de gronden en de graanmolen. Dat hij zeer jong was toen dit gebeurde, hij 15 jaar was toen zijn moeder hem naar het buitenland stuurde en zij hem niet alles heeft verteld omdat zij vreesde voor wraakgevoelens bij haar enige zoon en complicaties ten gevolge hiervan, zijn geen valabele redenen voor verzoekers onwetendheid. Verzoeker stelt dat hij geboren en getogen is in Ghazimard, de plaats waar zijn vader zou zijn vermoord door de overbuur, commandant O.K., zodat mag verwacht worden dat indien er effectief iets ernstigs zou gebeurd zijn tussen zijn vader en commandant O.K. zijn moeder en/of andere leden van zijn gemeenschap dit zouden verteld hebben, temeer verzoeker beweert dat hij thans zelf door O.K. werd gevisieerd, bestookt en geslagen, en dit de aanleiding is van zijn vlucht uit zijn land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat verzoeker zijn land en familie zomaar zou verlaten zonder zich meer te informeren bij zijn moeder of de dorpsoudsten van wie nu een verklaring wordt ingediend of dat zijn moeder hem als oudste zoon zou wegsturen zonder dat zij hem precies uitlegt waarom dit noodzakelijk is. Van verzoeker mag verwacht worden dat hij de feiten die de oorzaak vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige wijze weergeeft aangezien de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig verhaal te vertellen. In casu geldt dit des te meer nu verzoeker als vijftienjarige door zijn moeder zou zijn weggestuurd zodat mag verwacht worden dat, indien hij effectief gevaar loopt voor commandant O.K. de moordenaar van zijn vader, zijn moeder haar beslissing wel uitgebreid zou hebben toegelicht. Daarenboven is het niet aannemelijk dat een commandant, die er blijkbaar niet voor terugschrikt om mensen te vermoorden die klacht tegen hem indienen, bezorgd zou zijn dat verzoeker wraak zou nemen wanneer hij opgroeit. Dat deze commandant daarom verzoeker op de leeftijd van nog geen 15 jaar zou slaan en eist dat hij de regio verlaat is ongeloofwaardig. Dat zijn moeder hem zou wegsturen omdat zij vreest dat hij wraakgevoelens jegens de commandant zal koesteren is evenmin geloofwaardig vermits verzoeker niet eens precies kan aangeven waarom er in het verleden problemen zijn geweest tussen de commandant en zijn vader. Gelet op verzoekers vage verklaringen omtrent de essentie van zijn vluchtmotief en de reden waarom commandant O.K. plots verzoeker zou viseren kan aan verzoekers relaas geen enkel geloof worden gehecht.

Wat de bij het verzoekschrift toegevoegde stukken in een andere, niet nader genoemde taal, betreffen, volgens verzoeker een brief van de school en de dorpsoudsten, wijst de Raad erop dat bij gebrek aan vertaling geen kennis kan genomen worden van de inhoud van deze stukken. Derhalve worden deze stukken niet in overweging genomen

2.6. Daarenboven is het zeer merkwaardig dat verzoeker tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaart dat hij zijn geboortedatum en geboortjaar niet kent (gehoor, p. 3) terwijl hij wel degelijk een geboortjaar heeft opgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 22, 1372 / 31.12.1993), hij zijn land heeft verlaten in het bezit van een taskara die hij kwijtspeelde onderweg, thans in het bezit is van een kopie van een taskara die hij achteraf via een zekere S. zou bekomen hebben, en hij in zijn land van herkomst school gelopen heeft tot de zesde graad. Wat de nieuwe kopie van de taskara betreft stelt de Raad vast dat verzoeker het e-mailadres niet kan opgeven van de oom van S. die naar het huis van verzoekers moeder zou zijn gegaan om het document daar op te halen en te mailen naar S.. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker behoudens een kopie van een taskara van hem en zijn vader, verkregen via een zekere S., geen bewijs kan voorleggen dat hem linkt met Afghanistan, zoals brieven, geld, foto's, eventueel telefoonnummers. Eveneens merkwaardig is de vaststelling dat verzoeker geen antwoord kan geven op de vraag naar de maanden van de schoolvakantie.

Hoe dan ook, verzoeker verklaart afkomstig te zijn van Afghanistan, Samangan, hetgeen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet wordt betwist, en de nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden

ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoeker of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

2.6. In de mate verzoeker stelt dat hij de informatie van CEDOCA niet kan controleren omdat deze niet bij het administratief dossier werd gevoegd, stelt de Raad vast dat de in het administratief dossier ontbrekende informatie werd toegevoegd aan de nota en verzoeker derhalve kennis heeft genomen van de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt voor de beoordeling van de veiligheidssituatie van de provincie Samangan. Ter terechtzitting heeft verzoeker de mogelijkheid om de repliceren op de informatie, toegevoegd aan het verzoekschrift.

2.7. Voorts verwijst verzoeker voor wat betreft de veiligheidssituatie in Samangan naar het ANSO-rapport van 16-31 maart 2011 waarin wordt gesteld dat "*Further assessment of the groups operating in and around Samangan wille be required*". Verzoeker voegt bij het verzoekschrift p. 10 van het "ANSO report" van 16-31 maart 2011.

De Raad stelt vast dat door één zin te citeren uit het voornoemd artikel van ANSO over de veiligheidssituatie in Samangan verzoeker geenszins het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ondergraaft. Immers, in het ANSO rapport van 16-31 maart 2011 wordt weliswaar gesteld dat er AOG-leden (Armed opposition group: "gewapend verzet" (eigen vertaling)) aanwezig zijn in de provincie, doch tevens wordt er op gewezen dat Samangan nog steeds zijn reputatie van rustigste provincie van het Noorden alle eer aandoet met slechts één noemenswaardig incident in de betreffende periode. Tot die conclusie was de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tevens gekomen op basis van publieke bronnen (UNAMA, ANSO, UNHCR) en de niet publieke data-base van UNDSS/UNAMA die door andere VN organisaties, zoals UNHCR en door Afghan Independent Human Rights Commission (AIHRC) worden geciteerd. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie heeft de commissaris-generaal, blijkens de bestreden beslissing, ook rekening gehouden met het rapport "*UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*" van 17 december 2010. UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Samangan een complementaire vorm van bescherming te bieden.

De Raad besluit derhalve dat het latere ANSO-rapport bevestigt dat "*Actueel (...) er voor burgers in de provincie Samangan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet (is)*".

Voor zover verzoeker zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielaanvraag, merkt de Raad op dat naar aanleiding van het onderzoek naar het middel werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn aanvraag liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.8. Het document van de voogd van verzoeker van 14 juli 2011 gericht aan verzoekers raadsman is niet van die aard dat het bovenstaande vaststellingen kan weerleggen.

2.9 In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting zesentwintig juli tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. SMETS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS

M.-C. GOETHALS